

N.F.S. Grundtvig “Morten Luthers Dødsdag”

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.22, november 2023

Ændret i version 1.25, maj 2025

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredegørelse og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1846 (SJ: 841)

Andre udgaver

PS *Poetiske Skrifter* 6

Teksten er etableret af Stine Kysø Pedersen

Punktkommentarer, indledning og tekstredegørelse er skrevet af Stine Kysø Pedersen, redigeret af Agathe M. Hahn og Krista Stinne Greve Rasmussen

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning dr.theol. h.c. Niels Jørgen Cappelørn

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2026

|A:361|PS:593

Morten Luthers Dødsdag.

- ¹ Fra *Christi* Fødsel, ei fra *Luthers* Død,
Der regnes skal i Himlen og paa Jorden,
|PS:594|Men *Luthers Fødselsdag* skal purpurød
Betegnes med hver Kirkepen i Norden;
Thi da han græd paa Jorden første Gang,
Det varsled om en deilig *Julesang*,
Hvorved vi, over “Frelseren os fød”,
Forglemde himmelsk alle Helgens Død!
- ² Ja, *Morten Luther!* vel en Glædesdag
Din *Dødsdag* blev og er endnu for Verden,
Og for Disiplerne et Tordenslag,
Som gjorde mørk og mødig Pilgrimsfærden,
Men aldrig dog forsvinde skal i Nord
Dit Livs, din Aands, din *Julepsalms* Spor,

Og det skal evig sees i Himmerig,
At du i Sandhed er udødelig!

- 3 Lad deres Børn, som gav dig Banesaar,
Kun reise høit paa Graven Æreminder,
Og glædes ved, at i trehundred Aar
Ei græd dig op af Graven fromme Kvinder!
Lad dem fortælle hyrdeløse Faar,
Med hyklet Salvelse, som skrevet staaer:
Langt bedre, efter Engles Himmelsmag,
End Fødselens er *Dødens* mørke Dag!
- 4 Ei saa gjør Børnene af dem i Nord,
Som hulked, da de hørde: *Luther døde*,
|A:362 Og græd vemodig selv ved Herrens Bord,
Naar de ham takkede for Sjæleføde,
Og sukked, naar de læste i hans Bog,
Som paa Guds Rige var saa barneklog,
At han dem syndes en Guds Engel fiin,
Der sang ved Herrens Grav og Jordelin.
- 5 **|PS:595** Vi trodse Døden, som ham Verden gav,
Vi spotte Minderne, som den kan give,
Men prise *Ham*, som kan, trods Død og Grav,
Og vil end holde “meget Folk ilive”;
Den *Abrahams* og Morten *Luthers* Gud,
Hos Hvem den Herlige gik ind og ud,
I Aanden, som en *Moses*, født paany,
Hvis skjulte Hvilested er over Sky!
- 6 Til *Jule-Sangen* fin og liflig sød,
Hvorfor Guds Engle række *Luther* Palmen,
Som giennem kulsort Sky en Soel frembrød,
Har Fædrene alt føiet *Paaske-Psalmen*,
Og vi, som lytte til det Sanger-Chor,
Der svang i Sky med Aanden sig fra Jord,
Vi nynne paa en *Pindse-Sang*, hvori
Den Aand kan hvile, som gjør Sjælen fri!
- 7 Naar Kirke-Snekken da paa Tone-Hav,
Med Aand og Ild, gaaer Frelseren imøde,
Lad Verden da kun synge ved vor Grav,
At, Gud skee Lov! vi er nu ogsaa døde!
|A:363 Lad deres Børn, som piinde os ihjel,
Af Marmor bygge os et Grav-Capel!
Vi smile, hvor os *Christ* beredte Sted,
Og hele Menigheden smiler med!

